RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION

Bruxelles, den 4. juni 2004 (23.06)
(OR. en)

10215/04

CRIMORG 46
ENFOPOL 69
COMIX 382

FØLGESKRIVELSE

fra:	Kongeriget Sverige
modtaget den:	4. juni 2004
til:	Javier SOLANA, generalsekretær/højtstående repræsentant
Vedr.:	Forslag til rammeafgørelse om forenkling af udvekslingen af oplysninger og efterretninger mellem medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder, navnlig med hensyn til alvorlige lovovertrædelser, herunder terrorhandlinger

Hr. generalsekretær

I overensstemmelse med artikel 30, stk. 1, litra a) og b), og artikel 34, stk. 2, litra b), i traktaten om Den Europæiske Union fremsendes herved med henblik på vedtagelse i Rådet et forslag til rammeafgørelse fra Kongeriget Sverige om forenkling af udvekslingen af oplysninger og efterretninger mellem medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder, navnlig med hensyn til alvorlige lovovertrædelser, herunder terrorhandlinger.

Jeg ville være Dem meget taknemmelig, hvis De i medfør af artikel 17 i Rådets forretningsorden vil sørge for, at dette initiativ offentliggøres i EU-Tidende og sendes til Europa-Parlamentet med henblik på udtalelse.

(høflighedsformel)

Sven-Olof Petersson
Fast repræsentant for Kongeriget Sverige

FORSLAG TIL RAMMEAFGØRELSE

om forenkling af udvekslingen af oplysninger og efterretninger mellem medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder, navnlig med hensyn til alvorlige lovovertrædelser, herunder terrorhandlinger

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 30, stk. 1, litra a) og b), og artikel 34, stk. 2, litra b) og

under henvisning til Kongeriget Sveriges initiativ,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

1. Et af EU's centrale mål er at give sine borgere et højt sikkerhedniveau i et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed.

2. Dette mål skal nås ved at forebygge og bekæmpe kriminalitet gennem et tættere samarbejde mellem medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder under samtidig overholdelse af de principper og regler vedrørende menneskerettighederne, de grundlæggende frihedsrettigheder og retsstatsprincippet, som EU bygger på, og som er fælles for medlemsstaterne.

3. Udveksling af oplysninger og efterretninger om kriminalitet og kriminelle aktiviteter er grundlaget for samarbejdet på retshåndhævelsesområdet i EU, hvis overordnede mål er at forbedre sikkerheden for borgerne i EU.

4. Hurtig adgang til præcise og ajourførte oplysninger og efterretninger er afgørende for, at det kan lykkes de retshåndhævende myndigheder at afsløre, forebygge og efterforske kriminalitet og kriminelle aktiviteter, navnlig i et område, hvor den indre grænsekontrol er blevet afskaffet. Da terroristers og andre forbryderes aktiviteter foregår i det skjulte, må de overvåges, og der er behov for særlig hurtig udveksling af oplysninger om formodede terrorister.

5. Det er vigtigt at se horisontalt på de retshåndhævende myndigheders muligheder for at indhente oplysninger og efterretninger om alvorlig kriminalitet og terrorhandlinger fra andre medlemsstater og ikke fokusere på forskelle i typer af kriminalitet eller kompetencefordelingen mellem retshåndhævende myndigheder og retlige myndigheder.

6. For øjeblikket hindres en effektiv og hurtig udveksling af oplysninger og efterretninger mellem de retshåndhævende myndigheder i høj grad af formelle procedurer, administrative strukturer og retlige barrierer i medlemsstaternes lovgivning; denne situation er uacceptabel for borgerne i Den Europæiske Union, der ønsker større sikkerhed og mere effektiv retshåndhævelse, samtidig med at menneskerettighederne beskyttes.

7. Det er nødvendigt, at de retshåndhævende myndigheder kan anmode om og modtage oplysninger og efterretninger fra andre medlemsstater på forskellige stadier af efterforskningen, lige fra den fase, hvor der indsamles kriminalefterretninger, til kriminalefterforskningsfasen. Medlemsstaternes systemer er forskellige i den henseende, men denne rammeafgørelses mål er ikke at ændre disse systemer. Den skal derimod sikre, at der i forbindelse med bestemte typer oplysninger og efterretninger sker en hurtig udveksling inden for EU af oplysninger, der er af afgørende betydning for de retshåndhævende myndigheder, således at efterforskningen af alvorlig kriminalitet og terrorhandlinger ikke hindres.

8. Der findes ikke nogen fælles retlig ramme for effektiv og hurtig udveksling af oplysninger og efterretninger mellem medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder, og det er en mangel, der bør udbedres; Rådet finder det derfor nødvendigt at vedtage et bindende retligt instrument om forenkling af udvekslingen af oplysninger og efterretninger.

9. Det er i medlemsstaternes fælles interesse at bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet, og der bør findes en passende balance mellem et hurtigt og effektivt samarbejde på retshåndhævelsesområdet og fastsættelser af fælles principper og regler inden for databeskyttelse, grundlæggende frihedsrettigheder, menneskerettigheder og de individuelle frihedsrettigheder; med denne rammeafgørelse opnås en sådan balance.

10. I erklæringen om bekæmpelse af terrorisme som vedtaget af Det Europæiske Råd den 25. marts 2004 pålagde Det Europæiske Råd Rådet at undersøge, hvilke foranstaltninger der kan træffes for at forenkle udvekslingen af oplysninger og efterretninger mellem medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder. Denne rammeafgørelse er resultatet af dette pålæg.

11. Med hensyn til Republikken Island og Kongeriget Norge udgør denne rammeafgørelse en videreudvikling af bestemmelserne i Schengen-reglerne, der er omfattet af artikel 1 i Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengen-reglerne[1]. Denne rammeafgørelse overholder de procedurer, der er fastsat i aftalen.

12. De personoplysninger, der behandles i forbindelse med gennemførelsen af denne rammeafgørelse, vil blive beskyttet i overensstemmelse med principperne i Europarådets konvention af 28. januar 1981 om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger.

13. Denne rammeafgørelse respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, der er anerkendt i artikel 6, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union og afspejlet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder –

---

[1] EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31.

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

AFSNIT I

ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Formål og anvendelsesområde

1. Formålet med denne rammeafgørelse er at fastsætte regler for, hvordan medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder effektivt og hurtigt kan udveksle eksisterende oplysninger og efterretninger med henblik på udførelse af kriminalefterforskninger eller kriminalefterretningsoperationer, navnlig med hensyn til alvorlige lovovertrædelser, herunder terrorhandlinger. Rammeafgørelsen berører ikke gunstigere bestemmelser i national lovgivning, bilaterale eller multilaterale aftaler eller ordninger mellem medlemsstaterne eller mellem medlemsstaterne og tredjelande og griber ikke ind i Den Europæiske Unions instrumenter vedrørende gensidig retshjælp eller gensidig anerkendelse af retsafgørelser i straffesager.

2. Denne rammeafgørelse pålægger ikke medlemsstaterne nogen forpligtelse til at indsamle og opbevare oplysninger og efterretninger alene med det formål at meddele dem til de kompetente retshåndhævende myndigheder i andre medlemsstater.

3. Denne rammeafgørelse pålægger ikke medlemsstaterne nogen forpligtelse til at meddele oplysninger og efterretninger, der skal anvendes som bevismateriale ved en retlig myndighed, og giver heller ikke ret til at anvende sådanne oplysninger og efterretninger til dette formål. Når en medlemsstat har modtaget oplysninger og efterretninger i henhold til denne rammeafgørelse og ønsker at anvende dem som bevismateriale i en straffesag, skal den indhente samtykke hertil fra den medlemsstat, der har meddelt oplysningerne eller efterretningerne, om nødvendigt via de eksisterende instrumenter vedrørende retligt samarbejde mellem medlemsstaterne.

4. Denne rammeafgørelse medfører ikke nogen forpligtelse for den stat, der modtager en anmodning om oplysninger eller efterretninger, til at fremskaffe oplysninger eller efterretninger ved hjælp af tvangsindgreb.

Artikel 2

Definitioner

I denne rammeforordning forstås ved

a) "kompetent retshåndhævende myndighed" en national politimyndighed, toldmyndighed eller anden myndighed, der i henhold til national lovgivning har beføjelse til at afsløre, forebygge og efterforske lovovertrædelser og kriminelle aktiviteter, udøve myndighed og foretage tvangsindgreb i forbindelse med sådanne handlinger. En retlig myndighed betragtes som en kompetent retshåndhævende myndighed, hvis den alene i henhold til national lovgivning besidder eller har adgang til oplysninger eller efterretninger.

b) "kriminalefterforskning" en retlig ramme, inden for hvilken de kompetente retshåndhævende myndigheder eller retlige myndigheder, herunder anklagemyndigheder, træffer foranstaltninger med henblik på at fastslå og identificere kendsgerninger, mistænkte og omstændigheder i forbindelse med en eller flere identificerede konkrete strafbare handlinger.

c) "kriminalefterretningssoperation" en retlig ramme, der endnu ikke er nået til kriminalefterforskningsstadiet, som overvåges og kontrolleres af retlige myndigheder, herunder anklagemyndigheder, og inden for hvilken en kompetent retshåndhævende myndighed i henhold til national lovgivning har beføjelse til at indsamle, behandle og analysere oplysninger om kriminalitet eller kriminelle aktiviteter, med det formål at fastslå, om der er eller kan være begået konkrete strafbare handlinger.

d) "oplysninger og efterretninger" enhver form for eksisterende oplysninger eller data, uanset om de er blevet vurderet, behandlet og analyseret eller ej, som vil kunne bruges i en kriminalefterforskning eller en kriminalefterretningsoperation med henblik på afsløring, forebyggelse eller efterforskning af kriminalitet eller kriminelle aktiviteter. Sådanne oplysninger eller efterretninger omfatter:

i) oplysninger og efterretninger i registre eller arkiver, der føres af kompetente retshåndhævende myndigheder

ii) oplysninger i registre eller arkiver, der føres af andre myndigheder, og hvortil de kompetente retshåndhævende myndigheder har direkte eller indirekte adgang

iii) teleoperatørernes oplysninger, uanset om de findes i telefonbøger eller ej, om indehavere af telefon-, mobil-, telex-, fax-, e-mail- eller webstedabonnementer eller webadresser

iiii) transportfirmaers oplysninger om personer og fragt

iiiii) alle andre oplysninger eller efterretninger eller data, uanset om de er blevet vurderet, behandlet og analyseret eller ej, der er indsamlet i forbindelse med en kriminalefterforskning eller en kriminalefterretningsoperation, eller som kan fremskaffes uden anvendelse af tvangsindgreb.

Artikel 3

Lovovertrædelser

Udveksling af oplysninger og efterretninger i henhold til denne rammeafgørelse kan finde sted, når der er tale om lovovertrædelser, der i den anmodende medlemsstat kan straffes med frihedsstraf eller en anden frihedsberøvende foranstaltning af en maksimal varighed på mindst tolv måneder. Medlemsstaterne kan bilateralt beslutte at anvende procedurerne i denne rammeafgørelse på et bredere grundlag.

AFSNIT II

UDVEKSLING AF OPLYSNINGER OG EFTERRETNINGER

Artikel 4

Meddelelse af oplysninger og efterretninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at oplysninger og efterretninger, som de kompetente retshåndhævende myndigheder besidder eller har adgang til uden brug af tvangsindgreb, kan meddeles de kompetente retshåndhævende myndigheder i andre medlemsstater i overensstemmelse med denne rammeafgørelse.

2. Medlemsstaterne sikrer, at betingelserne for meddelelse af oplysninger og efterretninger til andre medlemsstaters kompetente retshåndhævende myndigheder ikke er strengere end de betingelser, der gælder nationalt for meddelelse af og anmodning om oplysninger og efterretninger.

3. Oplysninger og efterretninger meddeles formidles efter anmodning fra en kompetent retshåndhævende myndighed, der handler inden for rammer fastsat i den nationale lovgivning, og som foretager en kriminalefterforskning eller en kriminalefterretningsoperation.

Artikel 4a

Tidsfrister for meddelelse af oplysninger og efterretninger

1. Oplysninger og efterretninger skal meddeles hurtigst muligt og i så vidt muligt omfang inden for den ønskede frist. Såfremt oplysningerne eller efterretningerne ikke kan meddeles inden for den ønskede frist, skal den kompetente retshåndhævende myndighed, der har modtaget en anmodning om oplysninger eller efterretninger, meddele, hvor lang tid det vil tage at efterkomme anmodningen. En sådan frist skal meddeles øjeblikkelig.

2. Medlemstaterne sikrer, at de har procedurer, der sætter dem i stand til inden for højst 12 timer at besvare anmodninger om oplysninger og efterretninger, når den anmodende stat anfører, at den er i færd med at udføre en kriminalefterforskning eller en kriminalefterretningsoperation, der vedrører følgende lovovertrædelser, således som de er defineret i den anmodende stats lovgivning:

– deltagelse i en kriminel organisation
– terrorisme
– menneskehandel
– seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi
– ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer
– ulovlig handel med våben, ammunition og eksplosive stoffer
– korruption
– svig, herunder svig, der skader De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser i henhold til konventionen af 26. juli 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser
– hvidvaskning af udbytte fra strafbart forhold
– falskmøntneri, herunder forfalskning af euroen
– internetkriminalitet

- miljøkriminalitet, herunder ulovlig handel med truede dyrearter og ulovlig handel med truede plantearter og træsorter
- hjælp til ulovlig indrejse og ulovligt ophold
- forsætligt manddrab, grov legemsbeskadigelse
- ulovlig handel med menneskevæv og -organer
- bortførelse, frihedsberøvelse og gidseltagning
- racisme og fremmedhad
- organiseret eller væbnet tyveri
- ulovlig handel med kulturgoder, herunder antikviteter og kunstgenstande
- bedrageri
- afkrævning af beskyttelsespenge og pengeafpresning
- efterligninger og fremstilling af piratudgaver af produkter
- forfalskning af officielle dokumenter og ulovlig handel med falske dokumenter
- forfalskning af betalingsmidler
- ulovlig handel med hormonpræparater og andre vækstfremmende stoffer
- ulovlig handel med nukleare og radioaktive materialer
- handel med stjålne motorkøretøjer
- voldtægt
- forsætlig brandstiftelse
- strafbare handlinger omfattet af Den Internationale Straffedomstols straffemyndighed
- skibs- eller flykapring
- sabotage
- adfærd, der er en overtrædelse af færdselsreglerne for vejtrafik, herunder overtrædelse af regler vedrørende køretimer og hvileperioder og regler vedrørende farligt gods
- smugling af varer
- overtrædelse af intellektuelle ejendomsrettigheder
- trusler og voldshandlinger mod personer og ejendom, navnlig voldshandlinger under sportsbegivenheder eller internationale begivenheder som for eksempel møder i Det Europæiske Råd
- tortur.

Hvis den anmodende stat giver udtryk for, at den ønsker at få oplysningerne hurtigere, skal den anmodede stat gøre sit bedste for at besvare anmodningen hurtigt.

Artikel 5

Anmodninger om oplysninger og efterretninger

1. Der kan anmodes om oplysninger og efterretninger med henblik på afsløring, forebyggelse eller efterforskning af en lovovertrædelse eller en kriminel aktivitet, der omfatter lovovertrædelserne i artikel 3, når der er grund til at tro, at der findes relevante oplysninger og efterretninger i en anden medlemsstat.

2. Den anmodende kompetente retshåndhævende myndighed skal afholde sig fra at anmode om flere oplysninger eller efterretninger eller fastsætte strammere tidsfrister end nødvendigt med henblik på det underliggende formål med anmodningen.

3. Anmodninger om oplysninger eller efterretninger skal mindst indeholde de oplysninger, der er indeholdt i bilaget til denne rammeafgørelse (*udarbejdes senere)*.

Artikel 6

Kategorier af personer, for hvilke der kan udveksles oplysninger eller efterretninger

1. Udveksling af oplysninger og efterretninger i henhold til denne rammeafgørelse kan vedrøre personer, der i overensstemmelse med national lovgivning i den anmodende medlemsstat:

   a) er mistænkt for at have begået eller medvirket ved en lovovertrædelse eller en kriminel aktivitet, der omfatter de lovovertrædelser, der er specificeret i artikel 3, eller

   b) i henhold til kriminalefterretninger eller andre indicier kan tænkes at begå eller medvirke ved en lovovertrædelse eller en kriminel aktivitet, der omfatter de lovovertrædelser, der er specificeret i artikel 3, eller

c) ikke falder ind under kategori a) eller b), men hvor der er faktuelle grunde til at tro, at en udveksling af oplysninger og efterretninger som en nødvendig del af en kriminalefterforskning eller en kriminalefterretningsoperation vil kunne bidrage til afsløring, forebyggelse eller efterforskning af en forbrydelse eller en kriminel aktivitet, der omfatter de lovovertrædelser, der er specificeret i artikel 4a.

2. Udveksling af oplysninger og efterretninger kan også finde sted med henblik på identifikation af personer, der falder ind under kategori 1 a-c).

Artikel 7

Kommunikationskanaler

1. Udveksling af oplysninger og efterretninger i henhold til denne rammeafgørelse kan finde sted via Sirene-kontorerne eller i overensstemmelse med artikel 4, stk. 4, og artikel 5, stk. 4, i konventionen om oprettelse af en europæisk politienhed (Europol-konventionen) eller i toldspørgsmål via de centrale enheder som defineret i artikel 5, stk. 1, i konventionen om gensidig bistand og samarbejde mellem toldmyndighederne eller inden for en hvilken som helst anden ramme, der er indført på bilateralt eller multilateralt niveau mellem Den Europæiske Unions medlemsstater. Enhver sådan ramme skal meddeles Generalsekretariatet for Rådet inden tre måneder efter denne rammeafgørelses ikrafttrædelse og skal efterfølgende meddeles de øvrige medlemsstater. Denne meddelelse offentliggøres i EU-Tidende.

2. Medlemsstaterne kan enten fra sag til sag eller generelt beslutte, at der kan anvendes andre kanaler til udvekslingen af oplysninger og efterretninger i henhold til denne rammeafgørelse, for eksempel forbindelsesofficerer eller direkte udveksling mellem nationale eller lokale retshåndhævende myndigheder.

3. Oplysninger eller efterretninger, der ikke udveksles i henhold til Europol-konventionens artikel 4, stk. 4, og artikel 5, stk. 4, skal også meddeles Europol i overensstemmelse med Europol-konventionen, for så vidt udvekslingen angår en lovovertrædelse eller en kriminel aktivitet, der ligger inden for Europols mandat.

Artikel 8

Spontan udveksling af oplysninger og efterretninger

1. De kompetente retshåndhævende myndigheder meddeler på eget initiativ de kompetente retshåndhævende myndigheder i andre berørte medlemsstater oplysninger og efterretninger, hvis der er faktuelle grunde til at tro, at oplysningerne og efterretningerne vil kunne bidrage til afsløring, forebyggelse eller efterforskning af lovovertrædelser eller kriminelle aktiviteter, der omfatter de lovovertrædelser, der er nævnt i artikel 4a, jf. dog artikel 11, litra a-c).

2. Meddelelse af oplysninger og efterretninger begrænses til det, der skønnes relevant og nødvendigt for at kunne afsløre, forebygge eller efterforske den pågældende lovovertrædelse eller kriminelle aktivitet.

Artikel 9

Databeskyttelse

1. Hver medlemsstat sikrer, at de etablerede regler og standarder for databeskyttelse, der gælder ved anvendelse af de kommunikationskanaler, der er nævnt i artikel 7, stk. 1, også anvendes i forbindelse med den procedure for udveksling af oplysninger og efterretninger, der er fastsat i denne rammeafgørelse.

2. Hver medlemsstat sikrer, at der ved anvendelse af en af de kommunikationskanaler, der er nævnt i artikel 7, stk. 2, anvendes standarder for databeskyttelse svarende til stk. 1 i forbindelse med den forenklede procedure for udveksling af oplysninger og efterretninger, der er fastsat i denne rammeafgørelse.

3. Oplysninger og efterretninger, herunder personoplysninger meddelt i henhold til denne rammeafgørelse, kan anvendes af de kompetente retshåndhævende myndigheder i den medlemsstat, der har modtaget dem, med henblik på:

a) retsforfølgningsprocedurer, som denne rammeafgørelse finder anvendelse på

b) andre former for retshåndhævelsesprocedurer, der er direkte knyttet til de procedurer, der er nævnt i litra a)

c) forebyggelse af umiddelbare og alvorlige trusler mod den offentlige sikkerhed

d) andre formål, herunder retsforfølgning eller administrative procedurer, dog kun med udtrykkeligt forudgående samtykke fra den kompetente retshåndhævende myndighed, der har meddelt oplysningerne eller efterretningerne.

4. Når der meddeles oplysninger og efterretninger i henhold til denne rammeafgørelse, kan den meddelende kompetente retshåndhævende myndighed i henhold til sin nationale lovgivning pålægge den modtagende kompetente retshåndhævende myndighed betingelser med hensyn til anvendelsen af oplysningerne og efterretningerne. Der kan også pålægges betingelser med hensyn til rapportering af resultatet af den kriminalefterforskning eller den kriminalefterretningsoperation, i forbindelse med hvilken udvekslingen af oplysninger og efterretninger har fundet sted. Sådanne betingelser er bindende for den modtagende kompetente retshåndhævende myndighed.

Artikel 10

Fortrolighed

De kompetente retshåndhævende myndigheder tager i hvert enkelt tilfælde af udveksling af oplysninger og efterretninger behørigt hensyn til krav om fortrolighed i efterforskningen. Med henblik herpå sikrer de kompetente retshåndhævende myndigheder i overensstemmelse med deres nationale lovgivning, at alle meddelte oplysninger og efterretninger, der er klassificeret som fortrolige, også behandles fortroligt.

Artikel 11

Grunde til at tilbageholde oplysninger eller efterretninger

En kompetent retshåndhævende myndighed kan kun afvise at meddele oplysninger og efterretninger, hvis der er faktuelle grunde til at antage, at meddelelsen af oplysningerne eller efterretningerne vil kunne:

a) skade vigtige nationale sikkerhedsinteresser i den anmodede stat, eller

b) bringe et positivt resultat af en igangværende efterforskning eller kriminalefterretningsoperation i fare, eller

c) hvis de ønskede oplysninger og efterretninger klart står i misforhold til eller er irrelevante for det angivne formål.

AFSNIT III

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 12

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til opfyldelse af bestemmelserne i denne rammeafgørelse to år efter rammeafgørelsens ikrafttrædelse.

2. Medlemsstaterne meddeler Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen teksten til de retsforskrifter, som de udsteder med henblik på gennemførelse i national ret af de forpligtelser, der følger af denne rammeafgørelse. På grundlag af disse og andre oplysninger forelægger Kommissionen to år efter datoen i stk. 1 Rådet en rapport om denne rammeafgørelses anvendelse. Senest et år efter denne dato foretager Rådet en vurdering af, i hvilken udstrækning medlemsstaterne har efterlevet denne rammeafgørelse.

Artikel 13

Forbindelse til andre instrumenter

1. Artikel 39, stk. 1 og 2, i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen udgår.

2. Medlemsstaterne kan fortsat anvende de bilaterale eller multilaterale aftaler eller ordninger, der er i kraft, når rammeafgørelsen vedtages, hvis disse aftaler eller ordninger giver mulighed for at uddybe eller udvide denne rammeafgørelses mål og bidrager til yderligere at forenkle eller lette procedurerne for udveksling af oplysninger og efterretninger, der falder ind under denne rammeafgørelses anvendelsesområde.

3. Medlemsstaterne kan indgå bilaterale eller multilaterale aftaler eller ordninger efter denne rammeafgørelses ikrafttrædelse, hvis disse aftaler eller ordninger giver mulighed for at uddybe eller udvide denne rammeafgørelses mål og bidrager til yderligere at forenkle eller lette procedurerne for udveksling af oplysninger, der falder ind under denne rammeafgørelses anvendelsesområde.

4. De aftaler og ordninger, der er nævnt i stk. 2 og 3, må på ingen måde påvirke forbindelserne til de medlemsstater, der ikke indgår i disse aftaler eller ordninger.

5. Senest tre måneder efter denne rammeafgørelses ikrafttrædelse skal medlemsstaterne meddele Rådet og Kommissionen, hvilke af de eksisterende aftaler og ordninger som nævnt i stk. 2, de fortsat ønsker at anvende.

6. Medlemsstaterne skal også underrette Rådet og Kommissionen om nye aftaler eller ordninger efter stk. 3 senest tre måneder efter indgåelsen af disse.

Artikel 14

Ikrafttrædelse

Denne rammeafgørelse træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i EF-Tidende.

Udfærdiget i

På Rådets vegne

Formand